

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

Türkiye: Şanlı Bir Geçmiş ile Şaşkın Günümüz Arasında! Hilafetin Ordusundan Uluslararası Çatı Altındaki Misyonlara!

Haber:

Türkiye Dışişleri Bakanı Hakan Fidan, ülkesinin Gazze Şeridi'ne "Uluslararası İstikrar Gücü" kapsamında asker göndermeye hazır olduğunu açıkladı ve bu adımın, bölgedeki güvenlik ve istikrarı desteklemek için Ankara'nın açık siyasi iradesinin bir parçası olduğunu vurguladı.

"Barış Kurulu'nun" ilk açılış toplantısına katılan Fidan, toplantının Gazze'nin yeniden inşası ve yerel idari organların faaliyete geçirilmesi açısından "son derece önemli" olduğunu belirtti.

Fidan, "Taraflar anlaşırsa, cumhurbaşkanımız uluslararası istikrar gücüne asker göndermeye hazırdır" dedi ve Türkiye'nin insani yardımlar, Batı Şeria'nın yönetimi veya askeri ve güvenlik katkıları yoluyla her türlü katkıyı sağlamaya hazır olduğunu vurguladı. (El Cezire Net)

Yorum:

Dikkat çekici bir açıklama yapan Türkiye, kuvvetlerinin Gazze'deki her türlü göreve katılmaya hazır olduğunu duyurdu. Bu açıklama, İslam sancağını taşıyan Osmanlı ordusunun, süper güçlerin iznini beklemeden ya da kendisi için çizilen dış düzenlemeler çerçevesinde hareket etmeden siyasi ve askeri olarak dünyaya liderlik eden bir ordu olduğu dönemdeki tarihini akla getiriyor.

Asırlar boyunca Osmanlı ordusu İslam gücünün sembolü olmuştu. Devletin Birinci Osman'ın eliyle kurulup Konstantine'ye'yi fetheden Fatih Sultan Mehmed'in döneminden, güç ve genişleme dönemlerine kadar Osmanlı ordusu, açık bir inançla hareket etmiştir: bu inanç ise Müslümanların beldelerini korumak, mazlumlara savunmak ve ümmetin birliğini korumaktı.

Osmanlı Hilafetinin şemsiyesi altında ordular, sadece siyasi araçlar değil, aksine hadari bir projesinin uzantısı olmuştur. O zamanlar Kudüs, Gazze, Şam ve diğer bölgeler, korunmak için "uluslararası misyona" ihtiyaç duymayan tek bir siyasi varlığın parçasıydı, dahası koruma, devletin görevinin özünde yer alan asli bir görev olmuştu.

Ancak 1924 yılında Hilafetin yıkılmasının ve Mustafa Kemal'in eliyle cumhuriyetin kurulmasının ardından, rol ve yönelim değişmiştir; zira ordu, ümmetin projesinin bir taşıyıcısı olmaktan, uluslararası anlaşmalarla çizilen ulusal sınırların koruyucusuna dönüşmüştür. Zira Türkiye'nin NATO'ya katılmasıyla birlikte ordu, ABD liderliğindeki Batılı güvenlik sisteminin bir parçası haline gelmiştir.

İşte ironi burada yatıyor: Bir zamanlar dünyaya kendi denklemlerini dayatan bir ordu, artık uluslararası sistemin belirlediği dengeler içinde hareket eder bir hale gelmiş ve hesaplarını çıkarlara ve ittifaklarına göre yapmaya başlamıştır. Dolayısıyla ordunun kararı, Hilafet döneminde olduğu gibi artık bağımsız değildir, aksine büyük güçlerin liderlik ettiği bir sistem içinde askeri ve siyasi taahhütlerle bağlantılı bir hale gelmiştir.

Gazze, Osmanlı tarihinden uzak bir toprak değildi; zira yüzyıllar boyunca Osmanlı Hilafetinin sancağı altında kalmış ve tek bir beden parçası olmuştu. Bugün, orada bir misyona katılma konusu gündeme geldiğinde, şu soru akla gelmektedir: Katılım, Müslümanları fiilen koruyan bir liderlik rolüne geri dönüş mü olacak, yoksa dengeleri koruyan ve gerçekliği değiştirmeyen uluslararası düzenlemeler içindeki bir katkıdan ibaret mi olacaktır?

İslam ümmeti, başkalarının izniyle hareket eden güçlere ihtiyaç duymamakta; aksine uluslararası ittifakların hesaplarından değil, kendi akide ve çıkarlarından kaynaklanan bağımsız bir siyasi iradeye ihtiyaç duymaktadır. Nitekim tarih, Müslümanların gücünün sadece ordularının büyüklüğünden değil, aksine projelerinin açıklığından ve sözlerinin birliğinden olduğuna tanıklık etmektedir.

Osmanlı ordusunun tarihini hatırlamak, yıkıntıları üzerine ağlamaya çağrıda bulunmak değildir, aksine ümmetin birleştirici bir projeye sahip olduğunu ve hesaba alınması gereken bir güç olduğunu hatırlatmaya çağrıda bulunmaktır. Bugüne gelince; siyasi ve askeri bağlılık, Müslüman orduların halklarının iradesini yansıtmayan çerçeveler içinde faaliyet göstermesine neden olmuştur.

Şeref, açıklamalarla değil, aksine karar verme sürecinde egemenliği geri kazandıran ve ordunun büyük güçlerin çıkarlarını korumak için değil, ümmeti koruma konusundaki asli akidesine geri döndüren bağımsız bir siyasi vizyon inşa ederek geri kazanılır. Dolayısıyla bugün Gazze gerçek bir sınavdır: Katılım, bağımsız bir liderlik rolüne doğru bir adım mı olacak, yoksa bölgenin dışarıdan yönetilen uluslararası sistemin bir başka halkası mı olacak?

Bir zamanlar büyük bir hadarat inşa eden bir ümmet, -niyetleri samimi ve vizyonu birleştirmek olduğu takdirde-, dünyadaki rolünü yeniden formüle etmeye ve ordularını başkalarının çatışmalarında bir araç olarak değil, kendisini korumak için bir kalkan kılmaya muktedirdir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdulazim Haşlemon